

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2010. SZEPTEMBER XXI. ÉVFOLYAM 18. SZÁM

FEKETEERDŐ: VISSZATEKINTÉS AZ ELTELT TÍZ ÉVRE A közösségformálás áldott eszközei

Tíz éve vált önálló egyházközséggé a feketeerdői gyülekezet

Augusztus 1-jén ünnepi istentisztelet keretében emlékeztünk arra, hogy tíz évvel ezelőtt vált önállóvá egyházközségünk, és akkor kezdte meg gyülekezetünkben szolgálatát Bogya Miklós lelkipásztorunk.

Azelőtt is volt hitélet Feketeerdőn, az Élesdi Egyházközség leányegyházközségeként. Elhunyt id. Kajántó Pál lelkipásztor havonta kétszer tartott istentiszteletet, az iskolában pedig hetente vallásórát. Megszervezte a II. Református Világtalálkozóval való részvételünket Magyarországon. Az Erdélyben tartott III. Református Világtalálkozóval pedig kárpátaljai lelkészt és híveket szállásolt el Feketeerdőn. Az 1999. évi egyházmegyei kórustalálkozóval is Feketeerdő volt a helyszíne. Néhány alkalommal imahetet is szervezett itt vendégigehirdetők szolgálatával. Mindezekért hálával és szeretettel emlékezünk rá.

A mi hitéletünkben gyökeres változást hozott az új lelkész érkezése. Ezt azt jelentette, hogy hetente két istentiszteletre gyűlhetünk össze a gyülekezeti teremben. Bevezetésre kerültek a hétköznapi gyülekezeti alkalmak: imaóra, ifjúsági és gyermekbiblia-órák. Elkezdjük tanulni az addig ismeretlen énekeket az új énekeskönyvből, a már ismereteket megtanultuk énekelni új ritmusban. Az énektanulásban nagyon jó alkalmaknak bizonyultak a bibliaórák. A presbitérium épü-

lést szolgálták és szolgálják a havonta szervezett munkatársképzők. Az időközben megalakult énekkar nyilvános szolgálata mellett segíti a gyülekezetben az énekek jobb elsajátítását. Lelkipásztorunk rendszeresen látogatja a betegeket egyedül vagy a körzeti diakónus-presbiter kíséretében. A folyamatos családlátogatás a hívek jobb megismerése és a közösségformálás áldott eszközeinek bizonyult.

Ha visszatekintünk az eltelt tíz évre, elmondhatjuk, hogy az akkor ifjú, frissen végzett lelkész nagy építőmunkába fogott, amelyhez Istentől kért és kapott segítséget. A Biblia tanítása alapján elkezdte építeni a gyülekezetet, a lelki házat, amelyben mi magunk is mind többen munkatársai lettünk. Most pedig mennyei Atyánk segítségével építjük a templomot, amelyben az idén elkészült a szőszék, az úrasztala és két persely.

Isten iránti hálával köszönjük mindazt, amit értünk tett: kitartóan és következetesen, szelíd intő szóval, türelemmel és nagy szeretettel vezette és vezeti a rábízott nyáját az üdvösség felé vezető úton.

Elismerésképpen az énekkar verssel és énekkel köszöntötte a lelkipásztort, a közöttünk végzett tíz éves szolgálataért. A gyülekezet gondnoka szerény ajándékot adott át a presbitérium és az énekkar nevében.

Kívánjuk Isten gazdag áldását életére és további szolgálatára, családjában és gyülekezetünkben.

SCHNEIDER PIROSKA presbiter

HETEDIK KÜRTSZÓ Magyar egyetem a Partiumban

A NAGYVÁRADI Partiumi Keresztény Egyetem jogelődjét, a Sulyok István Református Főiskolát a Királyhágómelléki Református Egyházkerület alapította 1990-ben. Az 1999/2000-es tanévet már Partiumi Keresztény Egyetem néven kezdte el a tanintézmény, így az idén tulajdonképpen kettős évforduló van: húsz és tizéves!

SZÍVÜNKNEK AZÉRT kedves inkább a húsz évre hivatkozni, mert 1990-től 1999-ig – Bolyaival szólva – „a semmiből kellett új... tanintézményt teremteni” és fenntartani, 2000 után pedig végigjárni az intézmény – az első önálló magyar nyelvű egyetem! – elismertetésének rögös útját. Isten segítségével sikerült.

A PARTIUMI Keresztény Egyetem jelenleg három karral működik: bölcsész és társadalomtudományi, közgazdaságtudományi, illetve művészeti képzési programokkal. A 2008-ban megszerzett akkreditációnak köszönhetően lehetővé vált mesteri szakok indítása is, ezzel teljessé vált a bolognai rendszerben történő teljes körű képzés. Az egyetemen jelenleg működő szakok a következők: BSC alapfokú képzés: Menedzsment, Turisztika, Német nyelv és irodalom, Angol nyelv és irodalom, Angol nyelv és irodalom-Román nyelv és irodalom, Román nyelv és irodalom, Szociális munka, Szociológia, Teológia, Filozófia, Zenepedagógia, Képzőművészet (reklámgrafika), Agrármérnöki (A Debreceni Egyetem kihelyezett képzése), valamint MSC mesteri képzés: Filozófia és művészet a nyilvános térben, Kortárs politikai filozófiák, Többnyelvűség és multikulturalitás, Európai szociálpolitikák.

A 2009/2010-ES tanévben Egyetemünkön 881 hallgató iratkozott be, akik közül 521-en ingyenesen tanulhatnak. Az egyetemen 81 főállású oktató tanít. Öröndetes, hogy évről évre nő a doktorátust szerző tanárok száma, s az is, hogy a volt hallgatóink közül jónéhányan most tanárként kamatoztatják tudásukat. Intézményünk bentlakási és étkezési lehetőséget is biztosít a hallgatóknak.

A PARTIUMI Keresztény Egyetem a 2010-2011-es tanévben 283 ingyenes és 462 tandíjas helyre hirdetett felvételit. Terveink szerint a következő tanévben új szakokat is indítunk alapfokon: Magyar nyelv és irodalom, Bank és pénzügy; mesteri fokon: Vállalkozások fejlesztésének menedzsmentje, Társadalmi marginalitás és inklúzió.

EGYETEMÜNK Vezető Tanácsa mindezen túl jóváhagyta a Tanárképző központ létrehozá-

TOLNAY ISTVÁN tanügyi előadótanáncos

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

Megújult a siteri műemléktemplom /3. Szórványmissziós melléklet /I-II.

„És kimenvén Jézus nagy sokaságot látta, és megszaná őket, mert olyanok valának, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdé őket sokra tanítani.” (Mk 6,34)

Aki hegyekben kirándul, hegyi patakokkal találkozhat, melyek föntről erednek, lefelé folynak, mindaddig míg el nem érik a tengert. Miután gyorsan megtalálják saját útjukat a tenger felé rohannak, mindig a tenger felé, mert ehhez a célhoz ragaszkodnak. Ha akadályal találkoznak, megkerülik és tovább folynak. A hegyi patakot, folyót nem lehet megállítani, nem lehet könnyen eltéríteni, megteveszteni. A folyó célja, hogy elérje a tengert, mert a tenger a hazája, s míg oda nem ér, nincs nyugalma.

Hasonlítsz-e te és a családod, gyülekezeted, partiumi magyar néped a tengerbe siető, a célt el nem tévesztő folyóhoz? Vagyatok-e nyugtalanok, mindaddig, míg az örök igaz célt el nem éritek? Vagyatok-e Pásztort követő közösség, drága partiumi reformátusság? Vajon megvan-e bennünk az a nyugtalanság, hogy addig kerüljük az akadályokat, addig tápláljuk utunk során a ránk biztosságát, míg haza nem érkezőnk, míg a Jó Pásztorra rá nem találunk? Tudjuk-e még azt, hogy utunk végén Isten vár reánk? Vagy már nincs távoli célja életünknek, csak úgy egyik napról a másikra élünk? Már minden mindegy, nem törődünk még a Pásztorral sem? Pásztor nélküliek lettünk, szánnivalóakká lettünk!? Ki tanít téged, minket, kit engedsz te be szívedbe? Jézus helyett kire figyelsz, kire hallgatsz?

A LÉLEK CSENDJE

Kapcsolódás Krisztushoz

Egy régi történet szerint a kis Jancsi játékvastat kapott ajándékba. Apja elhelyezte a síneket s odaállt a végére. Jancsika fölhúzta a kis mozdonyt, s az nyílegyenesen haladt a cél felé. Jancsikám gyere ide te is - mondta az apja. A kislíví csillogó szemekkel rohant apjához. Miben volt igazán öröme az apának, a fölhúzott automatában, vagy a szabadon hozzásiető fiában? A mozdonyt a motor húzta, a fiút szívének szeretete. Isten bennünket sem automatáknak teremtett, az az öröme, ha őszintén, szabad szívvel, szeretettel sietünk feléje, ha tiszta szívvel-lélekkel vállaljuk a Pásztorral való közösséget, ha már nem vagyunk szánnivalóak.

Az emmausi úton fejet lógatva ballagott két tanítvány. Jézus hozzájuk csatlakozott, mint jó pásztor és élő ÚR, de nem ismerték

Tolnay Tibor: A zsurki templom

föl. Szánalmas tanítványok. Jézus el kezdte magyarázni nekik az írásokat. Először vigasztalódnak kezdtek a tanítványok, majd föllángolt a szívük is. Őt látták meg, Pásztorukat, de meglátták Atyját is, mert Ő volt és maradt az élő evangélium, benne életbe öltözik a tanítás, benne láthatóvá válik Isten. Tanuljatok tőle, mert Ő szelid és alázatos szívű. Vallásos életünk nem lehet elvont ideológia, csak személyes kapcsolódás Krisztushoz, a Pásztor követése és nem magánkegyeskedés, nem magánkegyesség. Szánnivalóak maradunk, ha nem kapcsolódunk Jézushoz, a Pásztorhoz.

Egy afrikai törzs ősrégi mondája szerint, egyszer az égen fényes ruhába öltözött férfi jelent meg s így kiáltott: Muhaja, muhaja! - azaz: Élet, élet! Az emberek egyhangúlag kiáltották: Nem, nem! Három nap múlva újra kiáltotta az ismeretlen jelenség: Lufna, lufna! azaz Halál, halál! Az emberek válasza: Tavutabutu! azaz Elfogadjuk! Valamennyien mi is választút előtt állunk: élet vagy halál? Szánnivalóak maradunk, ha nem halljuk meg a jó Pásztor hangját, üzenetét. Elismert tanítványokká válunk, amikor az életet és az Élt, a jó Pásztort választjuk. A Pásztor követésével elérjük a célt, ahogyan a hegyi patak, folyó a tengert, a végtelen, örök hazát.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

Iskolakezdés előtti ima a 119 zsoltárból

Vajon mi módon jobbítja meg az ifjú az ő utát, ha nem a te beszédednek megtartásával?

Teljes szívvel kereslek tégedet: ne engedjed, hogy elidegenüljek a te parancsolataidtól.

Adj nékem olyan értelmet, hogy megőrizhessem a te törvényedre és megtartsam azt teljes szívemből.

Uram, aki minden bölcsességnek és tudományok forrása vagy, mivel különös jóságodhoz képest megengeded, hogy ez az én gyermekkorom oktatást nyerjen tudományokban, amelyek nekem a szent és kegyes életre támogatóm: egyúttal cselekedjed megvilágosítva elmémet, amely egyébként vakságban szenved, hogy a tudomány befogadására alkalmas legyek; erősítsd meg emlékezetemet, hogy amit tanulni fogok, hűségesen megmaradjon elmémben; kormányozd végtére szívemet, hogy az előrehaladásra önkéntesen és vágyó szívvel iparkodjam, hogy ez a tehetségem, amelyet nekem engedted, tünyságom miatt el ne vesszen. Ezért áraszd ki rám Lelkedet, az értelemnek, igazságnak, ítéletnek és bölcsességnek lelkét, hogy buzgalmam eredménytelen és mesteremnek velem szemben való munkája haszontalan ne legyen.

Bárminemű tanulmányba kezdek továbbá, cselekedj, hogy soha el ne feledjem azt helyes céljára irányozni: hogy ti. tégedet Fiadban, a Krisztusban megismerjelek. És így akármit tanulok, hadd legyen az számomra segítség a kegyesség igazi szabályához. Ezenfelül, mivel ígéred, hogy a kicsinyeket és alázatosakat bölcsességgel és az igaz szívűeket a te ismeretteddel fogod megvilágosítani, s kijelented, hogy a gőgösöket és az istentelenekeket megalázod, hogy az ő értelmükben megszegyenüljenek: kérlek, formáld engemet igaz alázatosságra, hogy azáltal magamat elsősorban irántad, azután mindazok iránt, akik tekintélyüknél fogva felettem állnak, tanulékonynak és engedelmesnek mutassam és egyúttal vess be szívembe, kiszaggatván onnan minden bűnös vágyódást, komoly óhajtat arra nézve, hogy tégedet keresselek.

Az legyen tehát rám nézve egyetlen kiűzött cél, hogy e zsenge koromban akként készüljek el, hogy mikor felszándulok, az életnek bármely munkájára hívsz el engem, abban neked szolgáljak. Ámen.

(KÁLVIN JÁNOS)

MÜLLER DEZSŐ*

Zsoltár

*Könyörülj rajtam Istenem
ne engedd megszakadni szívem
nem jöhét még a vég
élni szeretnék
és tenni szeretnék
a fura emberekért
pöttömnyi jót csodát
hogy majd odaát
ne vádolj mérgesen
s megkérgesedten érdesen
ne maradjon roncs szívem
s törékeny ívem
nehogy megálljon
a magasba serényen szálljon
s míg lüktet bennem a remény
hitem legyen kökemény
csak ennyit kérek nem sokat
add meg eme dolgokat
s hallgassd meg e dúsz imát
mely a kökénykék égen át
Tehozzád poroszkált.*

* Isten áldását kérjük szerzőnk életére, 57. születésnapja alkalmából. A szerk.

Szilágyi Sámuel püspök szobra Hegyközkovácsiban

Piszkárkosi Szilágyi Sámuelnek, a Tiszántúli Egyházkerület egykori püspökének (1765-1785 között) állítottak szobrot Hegyközkovácsiban, halálának 225. évfordulóján – itteni birtokára a püspök halála előtt hat évvel költözött – július 18-án.

A 11 órától kezdődő istentiszteleten dr. **Bölcskei Gusztáv** tiszántúli püspök, a Magyar Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke hirdetett ígét. Ez alkalommal elmondta, hogy nem „az okos Debrecen gondolta el, hogy legyen Hegyközkovácsiban ünnep”, hanem **Forró László** hegyközkovácsi lelképásztor kérte fel a debreceni püspököt, hogy az egykori debreceni püspöknek lehessen szobra a faluban. Ő pedig nagy örömmel tett eleget ennek a felkérésnek. Az ígéhirdetésben elhangzott, hogy Szilágyi Sámuel tudós püspök valóságos polihisztorként tevékenykedett egy olyan korban, amikor sem magyarnak, sem reformátusnak, sem vezető egyéniségnek nem volt könnyű lenni.

Forró László megköszönte a Tiszántúli Egyházkerület adományát, a szoborkészítés kifizetése tekintetében. Majd elmondta, hogy a szobor helyszínénél nem a templomkert, hanem a falu központjában álló művelődési ház előtti tér szolgál. „Egyetlen oka ennek az, hogy lassan egészen a templomkertbe szorult a múlt és jövő, Hegyközkovácsiban lépjen ki onnan, s ne csak egy gyülekezet, hanem egy egész falu arculatát és lelki ábrázatát jelölje meg.” Erre az alkalomra a püspök életéről kiadott füzetből (melyet minden résztvevő megkapott) rövi-

A Tiszántúli Egyházkerület egykori püspökének állítottak szobrot Hegyközkovácsiban

den elmondta, hogy miért példaadó Szilágyi Sámuel? Tudása hihetetlen, ereje nagy, nemeslelkűsége felülmúlhatatlan volt. Tizenkét esztendősen már a görög nyelv tanítója volt, tizennégy esztendősen a zsidó nyelvet is tanította. Nemcsak a nyelvismertében, s általában a latin, görög és zsidó irodalomban, hanem egyéb tudományokban: ékesszólásban, matematikában, fizikában, történelemben, filozófiában és teológiában is messze felülmúlta életkorát. A Magyar Nemzet Zsenijeként beszéltek róla. Püspöksége idején, amikor II. József császár 1770-ben bejárta Magyarországot, Debrecenbe érkezve Szilágyi Sámuel több ízben magához rendelte. Hogy mit beszélt vele „azokat senki ember nem ismeri, hihető azonban, hogy azon beszédeknek következménye volt a nemsokára kibocsátott Türelmi Rendelet – mely a protestánsoknak vallásszabadságot adott.”

Ezt követően a házigazda lelkész köszöntötte a meghívott vendégeket:

Kovács Zoltán főgondnok, **Antal János** külügyi tanácsos, **Angyalossy Zsolt** nyírbogdányi lelképásztor, **Borsodi Tamás** Kapuvár címzetes főjegyzője, **Német Csóka Gábor** kapuvári polgármester, **Szeghalmi Győző** Bihar község alpolgármestere, **Molnár Katalin**, a debreceni Karácsony Sándor Általános Iskola igazgatónöje és delegációja, a Kiss Stúdió művészei (**Kiss Török Ildikó** és **Varga Vilmos**), **Dukrét Géza** PMBE elnök, **Kövrér József**, a szobor alkotója, **Nagy Miklós** Szalárd polgármestere.

A templomi ünnepség a Kiss Stúdió művészeinek műsorával ért véget.

Piszkárkosi Szilágyi Sámuel szobrát Kovács Zoltán és **Szűcs Gyula** hegyközkovácsi kurátor leplezték le. **Csúry István** püspök mondott avató beszédet, melyben a 2Kor 1,12 alapján szólt Isten kegyelméről, a nemzet külső és belső, lelki épüléséről. Kövrér József szobrász beszélt a szoborkészítés nehézségeiről, mert sem festmény, sem grafika nem állt rendelkezésre – így csak leírás alapján lehetett megalkotni. Dukrét Géza Hegyközkovácsi tudatos nemzeti öntudat erősítését méltatta. Végül a szobrot a két püspök – Bölskei Gusztáv és Csúry István, valamint két lelkész – Angyalossy Katica és Forró László – áldotta meg. A Hymnusok elénekése előtt a két színművész szavatait hangzottak el, majd a koszorúk elhelyezése következett. Végül a nőszövetség a kultúrházban várta ebédrel a vendégeket.

A. E.

Hálaadó istentisztelet Siterben

A 13. századi műemléktemplom felújításának alkalmából tartottak hálaadó istentiszteletet július 25-én, vasárnap délután Siterben. A vendégek között jelen voltak közéleti személyiségek, politikusok, a hegyközi gyülekezetek képviselői, a siteri eklézsia hollandiai és magyarországi testvérgyülekezetének küldöttségei, a munkálatok végzői és a műemlékbizottság tagjai.

A zsúfolásig megtelt templomban **Mikló Ferenc**, a Bihari Egyházmegye eseprese hirdetett ígét a Józsa 4.1.3.6-7 alapján. Az ígéhirdetés előtt és után az egyházmegye lelkészkarosa szolgált, **Lukács Piroska Angéla** lelképásztor vezényletével. A hollandiai Kampen-ből érkezett testvérgyülekezet meglepetéssel szolgált: magyar egyházi énekeket adtak elő vendéglátóiknak.

A munkálatok története olyan volt, mint egy hosszútávú verseny, ahol stafétát adnak át kézzel kézre. Mindig volt valaki, aki a megfelelő pillanatban tovább tudta vinni a felújítás ügyét – mutatott rá köszöntőjében **Szabó Ödön**, a Bihar megyei RMDSZ ügyvezető elnöke.

A templom történetét és a helyreállítási munkálatok lebonyolítását **Emődi Tamás**, a Királyhágómelléki Egyházkerület műszaki előadója ismertette, az általa szerkesztett könyvet (*A siteri templom és falképei*) **Veres Kovács Attila** lelképásztor mutatta be **Derzi Ákos** parlamenti képviselővel közösen.

„Talán az egész Egyházkerület legszebb fekvésű temploma a siteri, ahogyan kimagasló tornyával letekint a Réz-hegység legnyugatibb pereméről s örökös immár legalább nyolc százada a Berettyó-völgy felett, Micskétől Biharig messziről is jól láthatóan” – írja könyvének bevezető soráiban a szerző a környék legrégibb templomáról.

A templomot 8 éve kezdték el felújítani. A munkálatok közben került elő a templom legérdekesebb eleme, a hajó délkeleti sarkában felfedezett oltárépítmény, a cibórium, mely ritka ereklyék védelmére szolgált a középkorban. Hasonló struktúrájú építmény a Kárpát-medencében, csupán a Pozsonyhoz közeli Dunahidas római-katolikus templomban található. A 13. századi falké-

A templom történetét és a helyreállítási munkálatok részleteit Emődi Tamás ismertette

pek a Partium legkorábbi festett díszeit képezik, tisztán kivehető jeleneteket ábrázolnak, de még vannak feltárasra váró részek is.

A meghívottak és a munkálatok résztvevői az említett kötet egy-egy példányát, valamint emléklapot kaptak, amelyen a siteri származású Gyurkovics Éva örökölte meg a templomot.

TÓTH ZSIGMOND

Reményik-megemlékezés Belényesen

Augusztus 1-jén Belényes és környékének magyarsága Reményik Sándor születésének 120. évfordulóját ünnepelte református templomi rendezvényen. A műsor szervezői a költő ars poeticáját idézték mottóként: „Egy lángot adok, ápolod, add tovább”.

Szabó Árpád sonkolyosi lelkész megáldotta az ünnepélyt, majd **Réman István** belényesi lelkész – házigazda – köszöntötte a megjelenteket.

A műsorvezető-szervezők: **dr. Gábor Julianna** és **Máthé László** nyugalmazott lelkész gördülékeny műsorban részesítették a népes közönséget, melynek során verset mondott 11 ifjú és 16 felnőtt. **Szakács Zoltán** köröstárkányi lelkész általa megzenésített Reményik-verseket adott elő. Öröm volt hallani, ahogy kicsik és nagyok friss, tiszta magyarsággal, hibák nélkül szavalták azokat a verseket, amelyek akkor keletkeztek, amikor a trianoni béke megtépázta és elcsüggesztette a magyar szíveket.

Míg valamikor Petőfi a Talpra magyarul buzdított egy szebb jövő érdekében, addig Reményik a „...ne hagyjátok a templomot... és az iskolát” szavakkal bátorít.

Meghatóak voltak **Pálffy Judith** EU-tanácsadó, kedves szavai is, ahogy a három tagú zsűri (**Pálffy Judith** EU-tanácsadó, **Boros Anikó** közgazdász és **Rigda Csilla** tanítónő) nevében méltatta a fiatal előadók teljesítményét, mert az elvégzett munka

gyümölcse – a szervezők jóvoltából – nem maradt el. Minden előadó emléklappal, a tehetségesebbje pénzjutalommal távozhatott. Sajnálhatja, aki nem volt jelen!

A nyertesek névsora: I. díj: **Plastin Evelin** – Körösújlak, II. díj: **Oláh Kinga** – Nyégerfalva, **Palkuc Vivien** – Várasfenes, **Balogh Dalma** – Várasfenes, III. díj: **Gyulai Anita** – Köröstárkány. Különdíjasok: **Halász Zoltán** – Belényes, **Gyulai Adrienn** – Köröstárkány.

GÁBOR RÓZSA

Huszonhét ifjú és felnőtt szavalt el Reményik egy-egy versét, a költő születési évfordulóján

Reményik Sándor – a nemzet élő lelkiismerete.

(1890. augusztus 30., Kolozsvár – 1941. október 24., Kolozsvár). Az úgynevezett „helikoni triász” - Áprily Lajos és Tompa László mellett - Reményik a 20.

század egyik legmeghatározóbb egyénisége volt. Életművének jellegére és jelentőségére nézve legtalálhatóbb Németh Lászlónak az a mondata, amely szerint van nagyobb költője Erdélynek, mint ő, s mégis ő az erdélyi költő. Verseiben gyakran fogalmazódik meg az érzékeny ember magánya, a legnemesebb értelemben vett patriotizmus, a pátoszmentes humanizmus, az erdélyi kultúra, történelem, a magyar nyelv messzemenő tisztelete, az ahhoz való hűséges kötődés és nem utolsósorban az érett, töprengő, mélyen hívő vallásos érzület.

Reményik Sándor azok közé tartozott, akiről a hivatalos irodalom nem beszélt. A „bűne” csupán az volt, hogy egész életét, költészetét áthatotta a magyarság kompromisszumot nem ismerő szeretete. A Trianonnál szentesített gyalázat kiváltotta keserűség és fájdalom kimondatlan vagy kimondatlanul szinte minden versében ott van. A szomorú valóság rögzítésén túl lírájával reményt, bizakodást is tudott önteni sorstársaiba. Azért érezzük őt annyira közelinek magunkhoz, mert gondolatai teljes egészében érvényesek voltak és a mai napig is érvényesek a kisebbségi sorban élő határon túli magyarságra is.

WASS ALBERT

Szeressétek az iskolát

*Akit az élet messze kényszerít,
s ezernyi csábos titkot ad,
szeresse ezt a régi fészket;
a régi iskolát.*

*Ha már az őszből messze szárnyal,
ne jöjjön, hogyha visszatér,
magyartalan, nagy ősi váddal
a régi, régi vér.*

*Mert ahol magyar még a lélek,
és szittya ajkon kél a szó,
ott herodásról nem mesélhet
a bús tavasz-faló.*

*S akinek március az álma,
nagyot mer és nagyot akar,
az méltó lesz az iskolára:
mert ember és magyar!*

*Fecskék, akik most messze szálltok,
ne menjetek; hisz a halál,
romantikus, bús őszi átok,
úgyis majd megtalál...*

*Mikor az élet messze kényszerít,
s ezernyi csábos titkot ad,
szeressük ezt a régi fészket:
a régi iskolát!*

Nyári Egyetem a Partiumon

Ahítattal kezdődött augusztus 11-én Nagyváradon a 9. Kárpát-medencei Nyári Egyetem. **Ráksi Lajos**, a házigazda Partiumi Keresztény Egyetem (PKE) új lelkésze a Kárpát-medence minden térségéből érkező magyar egyetemisták figyelmét az egyközpontság fontosságára hívta fel: minden cselekedetünket az vezérelje, hogy Isten dicsőségére szolgáljon, fogalmazta meg első szolgálata üzenetét a lelkipásztor.

A szervezők részéről **Szabó Bence**, a Pontus Iuventae Ifjúsági Alapítvány elnöke köszöntötte a résztvevőket. Szabó rámutatott: hasonló rendezvények töltik meg tartalommal azt a „történelmi tény”, miszerint Trianon után sok magyar nemzetiségű személy határokon kívülre szakadt.

Ehhez a gondolathoz kapcsolódott **János-Szatmári Szabolcs**, a PKE rektora is, aki rámutatott: lassan megváltozik a „határon túli” színtagma tartalma, felváltja azt a „Kárpát-medencei” megnevezés. Az egységesülő nemzet egyben az oktatási térség integrációját is eredményezheti, épp ezért nemrégiben az elszakadt nemzetrészek felsőoktatási intézményei vezetőinek találko-

zóján javaslatot tettek egy „Kárpát-medencei magyar ösztöndíj” létrehozására, amely a magyar-magyar cserediák-kapcsolatokat, valamint a magyar hallgatók Kárpát-medencei mobilitását segítené elő.

Tökés László EP-alelnök, a PKE elnökeként köszöntötte a résztvevőket. Rövid politikortörténeti visszatekintőjében a püspök rámutatott: a kommunizmusban csupán az egyház maradt meg mint önálló magyar intézmény, és a rendszerváltozás után is az egyházakra maradt az intézményalapítás nemzetpolitikai feladata. Így ezelőtt húsz évvel a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KRE) a Bihari Katolikus Egyházmegye segítségével alapította meg az első magyar nyelvű felsőoktatási intézményt, a Sulyok István Református Főiskolát.

A 9. Kárpát-medencei Nyári Egyetem több magyarországi illetve határon túli szervezet példa nélküli együttműködésével valósult meg, a program összeállításában fontos szempont volt, hogy a kulturális, tudományos és szabadidős tevékenységek együttesen, egymást kiegészítve kapjanak helyet. A nyári egyetem augusztus 15-én, vasárnap zárult.

TIZENÖT ÉVE ALAKULT A TANÁCSKOZÓ ZSINAT

Egy ellopott álom

A Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatának (MRETZS) 15. éves évfordulóján illő és méltó volna, hogy „dicséretekkel és énekekkel” ünnepeeljünk egy olyan református „te-deum” keretében, mint amilyenre a magyar református „világzsinat” megalkulásakor, 1995. április 19-én, a „kálvinista Rómában”, a debreceni Nagytplomban került sor.

Ilyesfajta ünneplésre azonban a jelen körülmények között semmi okunk nincsen, hiszen a jobb sorsra érdemes Egyetemes Zsinat ma már csupán halovány mása, megtűrt maradványa a réginek. Az utóbbi, közel tíz esztendőben ugyanis a magyarhonon alapító egyházak sorsára hagyták és nemlétre kárhoztatták, a hozzájuk igazodó, illetve alkalmazkodó határon túli testvéregyházak pedig – tisztelet a kivételnek – szintén kihátráltak a Zsinat mögül.

Egészében véve ugyanez mondható el az 1991 fenséges nyarán létrejött Magyar Református Világzövetségről (MRVVSZ). Az ugyanabban az esztendőben, több évtizedes megszákítás nyomán megrendezett II. Magyar Református Világtalálkozó örömmujongásának Kárpát-medencei könnypárás panorámáján akkoriban még a legeléesebb látású prófétái lelkek sem lettek volna képesek a mára kialakult fájdalmas helyzet baljós kontúrjait felfedezni. Márpedig arról van szó, hogy mintegy tíz évvel „dicsőséges” megalakulása után a Világzövetséget gondosan aláaknázták, majd megint más évtized folyamán többször is berobbantották és fokozatosan felszámolták. Az alapító egyházak csendje néma, az alapító atyák „nyugalma legyen csendes”...

Történelmi párhuzamosságban gondolkozva, az 1989 utáni határon túli magyar politika „fejlődésének” képlete képzik fel a szemünk előtt. Nemzeti intézményeink és szervezeteink tudatos és lelkes kiépítésének, majd szándékos leépítésének gyászos története. Az Antall-, majd a Horn-kormány,

A MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZAK TANÁCSKOZÓ ZSINATA a magyar reformátusság konzultatív, reprezentatív és demonstratív szervezete. Célja és feladata a zsinatok, egyháztestek, egyházkerületek és közösségek közös tennivalóinak megtárgyalása, egymás tájékoztatása és az együtt megoldandó tevékenységük összehangolása. Átfogó és egyetemes érvényű kérdésekben biztosítja az egységes magyar református véleménynyilvánítást, megjeleníti a református identitást, ápolja a református örökséget, s ezzel a különböző országokban élő magyar reformátusság anyaszentegyházának megújítását és hazájának javát szolgálja. (www.tzsinat.hu)

Erdélyi Géza, a Tanácskozó Zsinat jelenlegi elnöke és Tökés László az MRVVSZ utolsó elnöke, a nyári jubileumi ülésen

az Orbán-, majd az azt lenullázó nemzetellenes kormányok posztkommunista politikai vetésforgója. Helycsere módszerrel szüntették meg a Határon Túli Magyarok Hivatalát (HTMH), a Magyar Állandó Értekezletet (MÁÉRT) és a határon túliak támogatására létrehozott alapítványi rendszert, majd léptették helyükbe a MeH illetékes főosztályát, a Kárpát-Medencei Képviselek Fórumát (KMKF), valamint a Szülőföld Alapot, hogy jóformán a korrupt kecske is jólakjon és a savanyú káposzta is megmaradjon... Református egyházi viszonylatban pedig ehhez hasonlóan sorvasztották el vagy kényszerítették árnyékeltre az Egyetemes Zsinatot és a Világzövetséget, és állították helyükbe az ún. Generális Konventet, a maga egész központosított kliensrendszerével – a kényükre-kedvükre terelgetett maradék nyáj beégetése mellett.

És íme, kiváltó harmadikként, vagy még inkább behelyettesítő egyedülként így jött létre a legitim egyháztörténelmi hagyományok szellemében átkeresztelt, új „egyetemes zsinat”, és tartották meg fényes külsőségek között 2009 májusában, úgyszintén Debrecenben, az egységes Magyar Református Egyházat kikialtani hivatott Alkotmányozó Zsinatot. Mindez pedig történet bármínemű tényleges jogi alap és keret vagy jogi személyiség nélkül, létrehozván a jogi értelemben nem létező létezőt, megindító, nemzeti szemfényvesztésképpen.

Anélkül azonban, hogy a jogi elemzés útvesztőjébe tévednénk, legyen elégséges annak megállapítására szorítkoznunk, hogy a Bölcskei Gusztáv püspök, zsinati elnök nevével fémjelzett korszakváltó klerikális visszarendeződés fényesre sikeredett. Dicsőhymusz és zsolozsmák övezte „egyházegyesítő projektjük” keretében sikerült teljességgel kicsinálniuk az 1989-es felszabadulás és rendszerváltás hajnalán létrehozott két egyetemes református egyházi – és nemzeti – szerveződésünket, és az önálló jogi személyiséggel rendelkező Egyetemes Zsinatot, valamint a Magyar Református Világzövetséget egy, a Bölcskei Gusztáv primátusával működő, jogi értelemben nem létező, egyházi „baráti társasággal” – a Generális Konventtel – behelyettesíteniük.

AZ MRETZS JUBILEUMI ÜLÉSE. Július 31-én Balatonfenyvesen tartotta megalakulásának 15. évfordulójára emlékező jubileumi ülést a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinata. A tagegyházak által bojkottált Zsinat tanácskozásáról Csúry István királyhágomelléki püspök kivételével a Kárpát-medencei magyar református egyházak valamennyi püspöke és főgondnoka távol maradt. A nyitóáhitatot Szabó Sándor amerikai püspök-ügyvezető elnök tartotta. Megnyitó beszédet mondott Erdélyi Géza ny. püspök, a MRETZS elnöke.

Az alkalom ünnepi voltát volt hivatott kiemelni a *Reménységgel a jövő felé* című jubileumi kötet megjelenésével, Nagy Lenke szerkesztésében, Kiss Boáz lektorálásával. A szerzők között szerepelnek – többek között – Márkus Mihály volt dunamelléki püspök, Kovács Zoltán királyhágomelléki főgondnok, a Zsinat világi elnöke, valamint Csúry István püspök.

Ünnepnaptól mostoha sorsa ellenére, a MRETZS ez alkalommal is azon szándékát juttatta kifejezésre, hogy tevékenységét töretlenül tovább folytatja.

A MRETZS jubileumi ülése augusztus 1-jén, vasárnap délelőtt hálaadó istentisztelettel és úrvacsoraosztással zárult, Horkay László kárpátaljai ny. püspök és Erdélyi Géza elnök szolgálatával. Az előző napi kitüntetések átadásának folytatásaképpen a Zsinat elnöke elismerő oklevelet és jubileumi emléklapokat nyújtott át Tökés László volt – alapító – püspöknek, az Európai Parlament alelnökének.

Csak az elnevezés más, és pedig: latinos, illetve deák nyelvű. A lényeg viszont az, amit Metternich kancellár ekképpen fejezett ki: „Hogyha valamit nem tudsz megakadályozni, állj az élére”.

Az 1989-es rendszerváltoztató fordulat hőskorában létrejött magyar református egység-intézmények ezenképpen jutottak ebek harmincadjára. A Generális Konvent pedig Debrecenben virágosóval ünnepelt. Magyar református – és nemzeti – egység- és sikerpropagandájuk, nemlétezőnek tekintvén az előzményeket, a letarolt Egyetemes Zsinatot és a Világzövetséget, emezek hitbéli-szellemi örökségét kisajátítva és eszmeiségét zászlajára tűzve – mintegy újból feltalálta, és jó áron el is adja – a **spanyolviaszt**.

Egy ellopott álom hiteles letéteményese a 15. évébe lépő Egyetemes Zsinat. Üdvözlő szavam éppen ezért olyan lett, mint egy nekrológ. Ilyen lett, mert szépítgetés nélkül be kell látnunk, hogy a mai Magyarországon és a református egyházban a MRETZS napja leáldozott. A dolgok jelenlegi állása szerint az Egyetemes Zsinatnak csak múltja van, és aligha van jövője. Ez a múlt viszont tartalmaz, gazdag és értékes. És bármikor folytatható. És folytatni is kell. Ehhez kívánok reményt és kitartást a száműzetésbe kényszerített „árnyékkormány” gyanánt működő Erdélyi Géza-kabinetnek – a Zsoltár-ige istenes biztatásával: „Hagyjad az Úrra a te utadat, és bizzál benne, majd Ő teljesíti. Felhozza a te igazságodat, mint a világosságot, és a te jogodat, miként a delet” (37,5-6).

TÖKÉS LÁSZLÓ, az MRVVSZ utolsó elnöke

ŐRÁLLÓ PRESBITER – KOVÁCS ZOLTÁN

„Míg időnk van, cselekedjünk jól mindennel” (Gal 6,10)

Főgondnokként az 1989-2010 közötti időszakban, különösen is az utóbbi 11 évben gyakran tette meg a 70 km-t Nagyváradig, a Püspöki Hivatalig, az Igazgatótanács épületéig, hogy a Kerület hallassa hangját Isten országának építésében; azért, hogy mind az anyaszentegyház, mind az őt körülvevő társadalom, mind nemzetünk Isten szerint épüljön. Büszke arra, hogy vezetése alatt építő munka folyt az egyházkerületben. Beindította munkatársaival együtt az egyházi javak visszaszolgáltatásának folyamatát, szolgálati évei alatt sorra újultak meg külsejükben templomaink, épültek lélekben a gyülekezetek, megújultak a gyülekezeti házak, parókiák, minden életképes gyülekezetben szolgálnak lelkipásztorok. Feltámadtak a kommunizmus által betiltott belmissziós tevékenységek is, a nőszövetségi munka, presbiterszövetségi munka, ifjúsági, diakóniai, énekkari szolgálat. Sikerült széles összefogással, Tőkés László vezetésével megalapozni és kiépíteni a református oktatási-nevelési rendszert, óvodától az egyetemig.

Az egység mindig a sokszínűségben valósult meg, sok más vélemény mellett és ellenére, sok áldozat, veríték, fel- és jövőbetekintés árán. Mindig a párbeszéd híve volt. Nem az a baj, hogy van más vélemény is, hanem az, amikor a más véleményen levők szeretetlenek, személyes sérelmekből nem akarnak együttműködni a törvényes hivatással, a közösség javára. Az összhangra nem lépők kirekesztették magukat a közös szolgálatból, inkább támadtak, kritizáltak, de nem cselekedtek az egyetemes egyházért. A demokratikus társadalmi berendezkedés nehézségei között az életformaváltás, a modernizáció, a körülmények, új ritmust, sürgős feladatok elvégzését és sokkal sokrétűbb szolgálatot diktált az egyháznak, mint 1989 előtt, új helyzetekbe került, új feladatokkal kellett szembenézzen a partiumi magyarság.

Az autonómia-törekvések megalapozása

Főgondnokként nem hátrált ki a politikából sem. Nagy dolog az, hogy az eltelt 11 évben az autonómia megvalósítását felvállalta az egyházkerület elnöksége, közgyűlése. RMDSZ-es parlamenti képviselőként (2000-2004) belülről látta a politikai elit autonómia-ellenességét. Két képviselőtársával meg akarta valósítani a különálló Észak-Bihari Régiót, ám egy bizonyos kör meghíúsította önrendelkezésre és önállósodásra való törekvésüket.

Büszke arra, hogy egyik kezdeményezője volt a kolozsvári, autonómiát meghir-

dető nagygyűlésnek. Itt hangzott el először a „társ-nemzet” fogalma, amelyre az első reakció a felháborodás volt, de ma már e fogalmat egyaránt elfogadták és használják a román és magyar politikusok. Az autonómia-ára való törekvés nem határmódosítás, hanem Erdély, Partium, az Érmellék területi önállóságának megvalósítása, hogy ne Bukaresttől függjünk, ne Bukarest irányítson, hanem önmagunk sorsáról önmagunk döntünk és mi alakítsuk életünket. Jelenleg

Kovács Zoltán a mihályfalvi ravatalozó előtt

az Érmelléken, mint földrajzi és történelmi tájegységen, a magyarság szempontjából pozitív összetételű népességgel, Érmihályfalvával, mint régió-központtal, valóságosan elképzelhető és megvalósítható az Autonómia. Az uniós szabályok lehetőséget adnak az érmelléki autonómia megvalósítására, de ezt nekünk, itt élőknek és itteni vezetőknek is akarni kell, ezért az érmellékieknek tenni is kell, össze kell fogni. Főgondnokként hisz abban, hogy 25 év múlva is születnek itt magyar gyermekek, akiket megkeresztelnek. Az autonómiát, a gyümölcsöző érmelléki élet alapját, jövőt építő tervlátait, terveit nekik és szüleiknek, az elkövetkezendő generációknak szánta. Mindig is élen járt a közszolgálatban, pártolja a civil szervezetek működését, nagyrebecsüli az önkéntes, önzetlen munkát, felkarolja a családközpontról társadalmi összefogókat, melyek egy autonóm társadalomban mind-mind szükségesek és jellemzőek.

Hitbeli és nemzeti közösségvállalás

A Tanácskozó Zsinat (MRTZS) világi elnökeként azon fáradozott, hogy a Kárpát-medencei református magyarság egymásra találjon, valóságos hitbeli és nemzeti közösséget vállaljanak egymással a református egyháztestek; felelősséggel, testvériesen viszonyuljunk egymáshoz. Az MRTZS munkája jó lenne, ha beépülne a Generális Konventébe. Fontos a tanácskozás, a vélemény-

cserre, nem jó, ha a két testület párhuzamosan működik, nem együtt és egyként. Hosszú távon gondolkodva nem szabad sokáig egy helyben topogni, ha ismerjük a célt, nem kis lépésekkel, hanem nagy lépésekkel kell elindulni elérésükhöz. A szeretetet mindenki felé gyakorolni kell, szabad jól cselekedni elsősorban a mi hitünk cselédeivel. Elnökként sok kellemes emlék fűzi az MRTZS megalapítását és azóta történetéhez, Erdélyi Géza ny. püspökkel való együttműködéséhez.

Szeretet, hála, otthon

Bárhogy fordult és fordul a világ, legszebb virága családja, szerető, hűséges felesége, két gyermeke, veje, két unokája és két testvére, családjaikkal. Sokszor kapta meg tőlük az elismerést, a megértést, vele együtt küzdöttek, vele könnyeztek, vele örültek, büszkéek rá. 2006-ban ők fogták meg először azt az áldott kezet, melyen ékeskedett a Gödöllőn átvett Polgármesteri Aranypecsétgyűrű, 2008 virágvasárnapján ők ölelték meg először, amikor Bukarestből hazatért a 2007. Év Polgármestere kitüntetéssel. Vasárnapokon, piros-betűs ünnepeken gazdagon terített asztalhoz hívja szeretteit, ahol helyet kapnak az érmelléki ízek, úgy ételben, mint italban. Az udvaron lévő kemencében felesége, Marika, finom pogácsát, kalácsot süt, disznótoros vacsorát tálal, pincéjéből maga a gazda kínálhatja és kóstoltatja díjnyertes, nemes, zamatos borait... Nem csak a színesen pompázó muskátlik, de öröm, jókedv, derű díszíti a kertet, a házat, szeretet tölti be az otthont. Mindenkinek adnak lelkükből és mindenből, ami két kezük munkája után adatott. A virágok hirdetik, hogy az, aki ültette, aki gondozza, aki szereti, annak lelke van, abban van szeretet, hála.

Bárhogy fordult a világ, Kovács Zoltán hitte, Isten időt, alkalmakat rendelt számára a jó cselekvésére, szolgálatra, hogy a Partiumban legyen virág. Vasárnaponként az érmihályfalvi templom főgondnoki padjában 16 éve kéri éneken, imádságban Isten áldását szolgálatára, a virághoz. Isten tenyerén hordozta őt, megsegítette kegyelme által, mert az Ő akaratát akarta teljesíteni hálából, önzetlenül, időt, energiát, önmagát nem sajnálva.

Virágok... Vasárnapok... Rendelt idő, a Jóra választott személyiség... Lélekből áradó szeretet... Hála... Az érmihályfalvi templom-kert csendje és virága...

„...itt ell tovább a szeretet / és Isten jár a kert alatt.” (Wass Albert: Szent a falu). (Vége)

NO COMMENT, AVAGY EGY TÁBOROZÁS MARGÓJÁRA

Presbiterképző tábor Hidalmáson

Dióhéjban elmondható a következő: öt hónap készülődés és szervezés, háromszor írt és kiküldött meghívók, e-mailben megosztott 150 lelkész, kilenc esperesi hivatal és kilenc megyei elnök, háromszori beharangozás a Harangszóban, valamint váradi és szilágysági napilapokban. Továbbá a meghívó a Presbiteri Szövetség és a Harangszó honlapján folyamatosan fent volt, és mindezek ellenére süket fülekre talált az augusztusra, Hidalmásra hirdetett presbiterképző tábor. Helyesbítek. Egy (!) presbiter hölgy jelentkezett a megadott határidőre, az ötezerrel több presbiter közül.

Az öt felkért előadó: a püspök, közismert tudós papok, egy orvos egyből igent mondtak felkérésünkre, időt, fáradságot és távolságot nem nézve, hogy színvonalas előadással, és sok más családi programmal Neked, kedves testvérem, kedveskedjen. De Te távol maradtál!

Ez most nem felelősségre vonás, sem oknyomozó próbálkozás, csupán a pusztá tények felsorolása. Ha ezekre a tényekre alapozunk, nem kellett volna a tábort megtartani. De nekünk keresztény, felelősen gondolkodó embereknek kell lennünk, akik nem a látható tényekre alapozunk hanem a láthatatlanra, a hitre: „... De Én veletek leszek a világ ...” Ezért hát, ha az elején kevesen is,

A legközelebbi presbiterképző táborba még több résztvevőt várnak

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

sát, melynek akkreditálása esetén lehetőség nyílik – többek között – az egyházkerületben szolgálatot végző vallásánárokat, lelkészek hivatalos pedagógiai képzésére, illetve továbbképzésére is. Létrejött az Idegen nyelvi központ, amely akkreditált nyelvvizsgára készít fel és ugyanakkor biztosítja a hallgatók diplomavizsgájához szükséges nyelvi képzést. A felnőttképzés területén egyébként is nagyobb lélegzetű terveink vannak az elkövetkező évekre. Ugyancsak a Vezető Tanács hagyta jóvá hosszabb távon a kulturális mediátor, a tanítóképző és a vallástudományok szak akkreditációjának beindítását.

A DIÁKLÉTSZÁM növekedésével mára „kinőttük” a kereteket, minden áron építkoznünk kell. Az egyetemnek saját székházra van szüksége, melynek alapkövét 2006. június 11-én helyeztük el. A tervezést saját alaptól biztosítottuk, és megszereztük a szükséges engedélyeket is. Istenbe vetett reménységgel látunk az erőnket meghaladó feladathoz.

Csúry István püspök is elfogadta a szervezők meghívását. Balra Venter Miklós PSZ-főtáitkár

de hétvégére kirendelte az Ur a résztvevőket, akik az itt eltöltött nap, napok vagy hét alatt tartalmas és áldott tevékenységekben részesültek. Hogy mikben az maradjon a mi titkunk, aki kíváncsi, jövőre ne hagyja ki a folytatást!

Szeretném megköszöni a házigazdák-nak, a résztvevőknek, az előadóknak, a szervezőknek és persze a mi URUNK-nak az együtt töltött hetet. A szervezők nevében:

VENTER MIKLÓS, a KREK PSZ főtáitkára

PS.: A tényeken változtatni, vagy módosítani nem lehet. Mindezek ellenére, meg vagyok győződve arról, hogy akik Hidalmáson csak egyetlen előadáson is résztvettek, lelkikben gazdagodva és feltöltődve térhetettek haza. Azok akik ott voltak, megtapasztalhattuk elsősorban a felebaráti szeretetet, tanulhattunk az Ige fényében, valamint előadások segítségével épülhettünk egymás és gyülekezeteink javára. Minden bizonnyal igyekezni fogunk, hogy egymás segítő társai legyünk, és kezünket kinyújtjuk a rászorulóknak felé. Egy mást segítve járjunk tehát Jézus lábnyomán.

S ne feledjük: az Úr csodásan működik, tehát a legközelebbi táboron már bizonyára többen leszünk.

BÁNYAI MELINDA Arad megyei PSZ-táitkár

AZ ERDÉLYI-PARTIUMI felsőoktatási rendszer (Partiumi Keresztény Egyetem, Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem) finanszírozását biztosító új magyar kormányhoz eljuttatjuk azokat a költségvetési számításokat, melyek egyetemünk távlatos fejlesztéséhez szükségesek. Az utóbbi években ugyanis a költségvetésünk rendkívüli módon leszűkült, adott esetben csupán „lélegeztető-gépen” működött az egyetem. Arra is van döntésünk, hogy a finanszírozás vonatkozásában a román kormányhoz fordulunk, meglátjuk milyen formában és milyen sikerrel.

KÜLÖN MEG kell említenünk az Egyetemünkön működő mezőgazdasági mérnök szakot, a Debreceni Egyetem ide kihelyezett tagozatát. Az első végzősöket 2008 nyarán bocsátottuk ki, jelenleg a három évfolyamon 79 hallgatót tartunk nyilván. MEGELÉGEDÉSSSEL mondhatjuk el, hogy több ezer végzettje van már református középiskoláinknak, egyetemünknek. Istennek hála, többségüket itthon tudjuk és látjuk: szószéken, katedrán, hivatalban, a gazdasági életben. Ez adhat erőt a további küzdelmeinkhez is.

ETÜDÖK A BIBLIÁRA (1.)

Elő- és utószó,
meg ami közbül van

A teljesség igénye nélkül, de a TELJESSÉGET szem előtt tartva öltött formát e mintegy fél tucat laza szerkezetű írás, afféle etüd, mely nem kívánt egyebet, mint továbbgondolásra sarkalló üzenetet közvetíteni. Olyan bibliaolvasó gondolatai ezek, aki semmilyen szabályt, előírást nem követ. Aki a Szentírásban nem „szentséget” keres, mert hajlamosabb azt fellelni fátkban és fűvekben, kutyája hűséges tekintetében, a naplementében vagy éppenséggel kagylók tengerzúgásában. Olyan bibliaolvasó gondolatai, aki élete során sokféle bibliai emberrel találkozott már: olyannal, aki a mások által napra kijelölt rövid bibliai versike szertartásos elolvasása előtt „testben-lélekben megfürdött”, talán még a lábait is megmosta, és olyannal is, kinek bejegyzésekkel, piros színű kiemelésekkel tarkított, lapszéljelzős biblijája cafatokban lógott már. Ám ezek legtöbbje kísérletesen hasonlított egymásra: egyetlen önálló gondolata sem volt a Szentírásról. Aztán találkozott olyannal is, akinek biblijája belülről érintetlen volt, de külleme viharvert, megtépázott, mert hogy gazdája éjszakánként a párnája alá tette védekezésül a bajok ellen, mint valami bőrbe kötött talizmánt, vagy amulettet. Olvadni azonban egyáltalán nem olvasta, így aztán az esetleges placebo-hatáson felül semmit sem nyert általa.

E néhány rövidke etüd nem akar tehát mást, mint biztatni: olvasd buzgón az Írást, de óvakodj a szakjózástól, mondanécsinált szertartásoskodástól. Teremtéstől kapott természetes intellektusodat, kritikai érzékedet, mint hited állítólagos „ellenségét” ne akaszd a szegre. Szüntelen kutass! Készíts jegyzeteket, nemzeti táblázatokat a jobb megértés érdekében. Ne tapadj előre kijelölt rövidke szakaszokhoz, fogj inkább át tekintetteddel nagyobb egységeket, egész fejezeteket, keresve az összefüggést. ÉPÍTMÉNYT csak így érdemes szemlél- ni. Vizsgálóid időnként kellő distanciát tartva, ahogy a festő nézi a képet, hátra lépve kissé hunyorított szemmel. Tarts kéznél konkordanciát, magyarázó lexikont, s ha lehet görög szótárt is a fordítások, nyelvi átültetések elkerülhetetlen fogyatékoságainak csapdái ellen. Ásd be magad a történelembe és a bibliai földrajzba, hogy időben-térben egyaránt láss. Lapozd a görög mitológiát, mert az Újszövetség egészét áthatja a hellén szellem, melynek talaján íródott.

Hogy így sohasem érsz a végére?

Mondd, tudsz valamit, aminek az ember – tulajdon arasznyi életét leszámítva – egyáltalán a végére ér?

Ne feledd hát: IDÓD KEVÉS, AZ „ARATNIVALÓ SOK”!

Gondolj tovább mindent, szüntelen! És feltáru előtted a felséges ÉPÍTMÉNY!

MUHARI ISTVÁN

TÓKÉS LÁSZLÓ AZ ERDÉLYI UNITÁRIUS IFJÚSÁGI KONFERENCIÁN. Államalapító Szent István királyunk ünnepén Tókés László, az Európai Parlament alelnöke az Országos Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet meghívására előadást tartott a XXXIV. Erdélyi Unitárius Ifjúsági Konferencián. A zsúfolásig megtelt vargasi unitárius templomban az erdélyi képviselő *Nemzetpolitika és az ifjúság közéleti szerepvállalása* című előadásában az értékelvőség mellett érvelt. Mint jelezte: ma az identitásvesztés az egyik legnagyobb problémánk, mintegy „szétmállik” a közösségi, lokális, nyelvi és nemzeti identitás, márpedig közszolgálatot csakis az

Tókés László: közszolgálatot csakis az vállalhat, aki azonosulni tud a köz problémáival

vállalhat, aki azonosulni tud a köz problémáival. Az egykori temesvári lelképásztor arra is rámutatott: keveseknek adatik meg, hogy fegyverrel a kezében harcoljon hazájáért, igazságáért, mint Petőfi Sándor, de nem is ezt várják el a fiatalságtól. Hanem inkább azt, hogy mindenki a maga helyén, a maga mértéke szerint a hit által felvértezve a bibliai értelemben vett jót cselekedje. Hiszen mindannyian „tanítvá-

nyok” vagyunk, Krisztus katonái. Az erdélyi magyar történelmi egyházak mindenkör, de Trianon után különösképpen ebben a szellemben vállaltak nemzetszolgálatot, ahogyan azt Makkai püspök is megfogalmazta: Erdély nem politikai, hanem erkölcsi kérdés.

KIRÁLYHÁGÓMELÉKI KÜLDÖTTSÉG AZ AUGUSZTUS 20-I ÁLLAMI ÜNNEPSÉGEN. Az Egyházkerület küldöttsége a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának meghívására részt vett a Magyar Köztársaság hivatalos állami ünnepének előestéjén megrendezett hálaadó istentiszteleten. Az egyházkerületet **Csúry István** püspök, **Forró László** és **Salánki Lóránd** előadótanácsosok képviselték. A történelmi egyházak jelen lévő előjáróival együtt imádkozott **Schmitt Pál** köztársasági elnök, aki az új kenyér megáldásának is tanúja volt.

A KREK küldöttsége kihasználva a budapesti tartózkodás idejét meglátogatta munkahelyén Szászfalvi László egyházügyi államtitkár. Aktuális egyházi kérdésekről esett szó, mint a nemzeti kormány szórványokkal kapcsolatos stratégiája, iskola-politika, egyházi missziói törekvések felkarolása, valamint a határokon túli magyarság általános támogatása.

POSTALÁDA. A lapban mindig találok olyan részt, cikket ami elgondolkoztat, állásfoglalásra készítet – írja **Gergely András** margittai olvasónk. Példaként júliusi Vendégoldal-rovatunk *Haza a magasban* című cikkét említi. Leveléből

kitűnik, hogy a margittai gyülekezetben jelenleg 25-en olvassák az egyházkerület gyülekezeti lapját. Olvasónk úgy véli, lapunk több derűt kellene sugározzon. Ennek jegyében vidám cikket is mellékel leveléhez: *Macska a templomban* címen. Köszönjük levelírónk bizalmát, szeretettel ajánljuk figyelmébe lapunk 7. oldalát, ahol két rovatot is a derű jegyében és érdekében közlünk (Firka, Derús percek). A szerk. *Macska a templomban.* *Kutyáról szóló történetet hallunk, olvasunk eleget. Talán még többet is foglalkozunk négylábú kedvenceinkkel, mint amennyi indokolt volna.*

Júliusban, a tomboló kánikulában történt Margittán. A napsütötte oldalon haladva, a járda mellett egy szürke kismacska kinyújtózott lábakkal fekszik, még nyávogni sincs ereje. Mellette egy ismerős hölgy, egy festékküzet szolgálatkész eladó nője vigyáz rá. Elmondja, hogy már értesítette a helyi állatvédő egyesületet.

Harmadnap, pénteken vásárolni tértem be az említett festékküzetbe és rögtön eszembe jutott a macska. Megtudtam, hogy az állatvédő egyesület menhelyen van, kitűnő koszon és kvártélyon. Új gazdát keres. Ezzel a macska története be is fejeződött volna, ha vasárnap, az istentisztelet után, a templomból kijövet egy hölgynek a karjai közt nem látom viszont.

Azt tudom, hogy a hölgy miért volt a templomban, de hogy a macska mit keresett ott, azt nem. Arról meg vagyok győződve, hogy nem állt szándékában sem imádkozni, sem énekelni, sem Isten igéjét hallgatni. Arról is, hogy nem jöszántából került az Isten házába.

De abban nem vagyok biztos, hogy legközelebb nem ölebet fogok látni a templomban...

Nyúzóvölgy 2010 - Bocskai győztes hajdúira emlékeztek

Őseink hite és nemzetünk szabadsága minden arannyal és ezüstnél többet ér - írta egykoron Bocskai István, aki halála előtt így fogalmazott: Istennek érette nagy hálákat adok, hogy én ő kegyelmeket és azt az országot, mint édes hazámat, most mindenféle ellenségtől megszabadult állapotában hagyhatom...

A fejedelemre és győztes hajdúira az egykori csata helyszínén, a Nyúzóvölgyben ezrek emlékeztek augusztus 8-án, vasárnap délután. A Bocskai István Hagyományörző Egyesület és az Érmelléki Egyházmegye ötéves alkalommal rendezte meg vallási és művelődés-történeti népünnepélyét. Lovas és gyalogos hajdú vitézek, kopjás lovasok csaptak össze az osztrák hadsereg sziléziai

Idén is sokan kilátogattak a Nyúzóvölgybe

lovasokból, gyalogságból és tüzerekből álló csapatával az Érmellék dombjai között, Álmosd- Diószeg határában.

A magyar nemzet kiemelkedő személyiségeinek – Bocskai István, Kölcsey Ferenc,

Erkel Ferenc – életútját bemutató előadások és a hagyományörző programok után újra csatazajtól, ágyúk dőrejétől vált hangossá a határ.

Az 1557-ben született Bocskai István a hajdúkkal szövetkezve e helyszínen vívott csatában 1604. október 15-én aratott győzelmet Belgiojoso hadvezér egyik hadoszlopán.

A csatát idéző, hadtörténeti érdekességű bemutatón és emlékünnepelezen a magyar történelem e nagy eseményére, a haza egykori igaz fiaira igel hirdetésében **Vad Zsigmond** és **Gellért Gyula**, a debreceni és az érmelléki egyházmegye esperese, valamint **Katona Jenő** lelképásztor emlékezett, majd főhajttással és koszorúkkal tisztelegtek az egykori harcosok emléke előtt a csatatéren álló emléksziklánál.

NYELVÜKHÖZ RAGASZKODÓ KIS SZIGETEK

Szórványmisszió a Fekete-Körös völgyében

Az idén július 3-11. között a Belényesi medencében került sor a Diaszpóra Alapítvány által minden évben szervezett, immár hagyományos nyári gyülekezeti szórványmisszióra. Ezen a nyáron Filep Attila kisnyégerfalvi lelkész meghívására a Fekete-Körös völgyének falvaiban fejtettünk ki gyülekezet és közösségépítő tevékenységet.

A Vetési László irányítása alatt működő csapat tagjai ebben az évben a következő fiatalok voltak: **Zabolai Sándor** kükküllöböldogfalvi helyettes lelkész, **Sipos-Vizaknai Balázs** istvánházi lelképásztor, **Vajda István Gellért** és **Demeter Márta V.** éves, **Rád András László** és **Gál Bella I.** éves teológusok, **Nagy Izabella-Krisztina** vallásánár, **Forstenheizler Csilla** referens.

Szombatra, a megérkezés napjára csak kirándulást terveztünk. A Nagybaród fele felújított kényelmes aszfaltút igencsak megkönnyítette a Kolozsvár-Belényes távolságot. A Kalota folyó völgyén át volt időnk tehát kitérőt tenni Havasrekettye felé. A Rekelci víz-esés nyújtotta látvány kárpótolta az oda vezető nehéz terepért, és bár nagy hőség volt, a vízésés alatt, annak peremete és aombok közelsége miatt, borzongtunk a hűvöstől. Itt elsőként kaptunk izelítőt abból, hogy nemsokára milyen csodálatos tájak várnak ránk a belényesi és pádisi hegyek között.

Vasárnap munkánk ismerkedéssel és a völgy falvaiban tartott istentiszteleti szolgálatokkal kezdődött. Majd következett a missziós nagyhét, amikor is a következő szolgálatokat láttuk el: gyermekevangéizációs bibliahét, a magyarság felmérése a medence román településein, ifjúsági bibliaoárak, ifjúsági találkozók, vasárnapi istentiszteleti szolgálatok a völgy gyülekezeteiben. És persze több kirándulás is a gyermekekkel és fiatalokkal, valamint segítkeztünk a kulturális programok lebonyolításában is.

Kisnyégerfalván – ahol csapatunk Filep Attila lelkész és felesége, valamint a kis gyülekezet vendégszeretetéből megszállt – egy héten át zajlott a Koen Alapítvány munkaterve alapján szervezett Vakációs Bibliahét. A 2010-es esztendőben ennek központi témája az ünnep volt, és valóban ünnepi volt mindennap a hangulat, amikor összegyűlhetünk. Az öt napon át tartó foglalkozáson majdnem 30 gyermek vett részt. A beépített játékkalkalmakat kivéve, külön foglalkoztunk az iskolás és külön az óvodáskorú gyermekekkel. Legnagyobb sikere a „mutogató énekeknek” és az együtt játszásnak volt, zsbongott az udvar a gyermekhangoktól. A nagyobbak érdeklődve hallgatták a Filep tiszteletes úr által szabadon és interaktívan ismertetett aznapra kijelölt bibliai történeteket, az óvodások szívéhez a bibliai

szereplők bőrébe bújva jutott közelebb Isten igéje. A tanulás, kézimunkázás, éneklés közben uzsonnaszüneteket tartottunk. A kicsinyek és valamennyien jóízűen fogyasztottuk a szendvicset, teát, gyümölcsöt, különféle édességet és mindazt, amit a hívek adakozó szeretete révén a jó Isten minden napra kirendelt.

A Marosvásárhelyről érkező Habakuk bábcsoport immár öt éve közkedvelt szereplője nyarainknak. A távolról érkező fiatalok az idén is három napon át vendégszereltek a Fekete-Körös völgyének gyülekezeteiben. Láthatták őket Belényesen, Fenesen, Kisnyégerfalván, Köröstárkányban, Belényesújlakon, Magyarremetén, de központi helyekre beutaztak a jánosfalvi, sonkolyosi gyermekek is. Műsoraikat nemcsak az apróságok kísérték feszült figyelemmel, hanem az őket elkísérő nagyszülők, szülők is jót derültek a bonyodalmakon, amelyekbe a kedves figurák belekeveredtek. A bábjáték után a gyermekek a bábokkal személyesen is megismerkedhettek, kezükbe foghatták és játszhattak is velük. Igazi siker a Bartha házaspár ötlete, hogy gyermekek játszanak gyermekeknek. A marosvásárhelyi gyermekek farszót szereplését hazautazás előtt a mézgedi barlangban tett látogatás zárta, ahol **Szigeti Ferenc** magyarremetei lelkész volt az idegenvezető.

A bányavárosok maroknyi magyarsága

A Körös völgyének felső szakaszán fekvő, nemrég még népes bányavárosok magyarságának felmérésére beosztott csapatoknak sem volt könnyű dolguk: meg kellett látogatniuk Vaskohsziklás, Vaskoh, Diófás és Rézbánya településeket, azok maroknyi magyarságát. Minden helységen voltak régi gyülekezeti tagok, akik segítettek eljutni a nyilvántartásban szereplő magyar ajkúakhoz, de az eddig ismeretlenekhez is útba igazítottak. Az eljárás, az előző évek gyakorlatához hasonlóan a következő volt: a (Filep Attila) beszolgáló lelkésztől elkértük a szórványai nyilvántartásában szereplő személyek jegyzékét, és összeírtuk az

A vaskohsziklási kicsiny református gyülekezet a Pálfi családnál tartott istentisztelet után

Réman István belényesi lelkész a marosvásárhelyi bábosokat köszönti

ismerősöket. Így a kiinduláshoz egy névjegyzéket állítottunk össze, majd minden településen érdeklődtünk a keresett személyek után. Bevált módszerünk volt az is, hogy az adott helységen, olykor annak „kulturális központjában” (a kocsmában) is kérdezősködtünk, vagy a tömbházak lakólistáit böngészve a magyar vagy magyart sejtető nevek mögött rejlik hovatartozását próbáltuk felkutatni. Szíves és meghatódott fogadtatástól, merev elutasításon át – mindenben volt része a református magyarokat kereső fiataloknak. Itt külön meg kell köszönnünk a vaskohsziklási **Pálfi család** vendégszeretét. Ők nem csak irányítottak és tanácsokkal láttak el, de otthonuk évek óta a kis gyülekezet istentiszteleti helye, temploma is.

Minden esztendőben szükség szerint fizikai munkát is végzünk a vendéglátó gyülekezetben vagy a környéken. Ilyen jellegű munka az idén a belényesi temető kitarakítása volt.

Belényessonkolyoson, Magyarremetén, Köröstárkányban és Kisnyégerfalván ifjúsági bibliaoárát is tartottunk. Sipos-Vizaknai Balázs Belényessonkolyoson a barátságáról tartott igemagyarázatot. Ugyan csak néhány fiatal volt jelen, de ennek megvolt az az előnye, hogy pár perc alatt oldottá vált a hangulat. A közös játékok során, amit mi szervezőként is legalább annyira élveztünk, már az volt az érzésünk, mintha régebbi és nem csupán pár óras ismeretség fűzne minket össze. Magyarremetén Szigeti Ferenc tiszteletes úr ifiseivel **Rád László** vezetésével, szintén a barátság témaköre került terítékre. Csoportokban dolgoztunk ki a mellette és ellene szóló érveket, amikor arra kerestük a választ, hogy létezik-e igazi barátság férfi és nő között. A Fenesi völgy magas hegyeinek kis szorosában, a Fenesi patak partján megtartott egéznapi ifjúsági találkozó is tartalmas esemény volt. Volt itt ifi bibliaoár, közös éneklés, futball mérkőzés, kötél-

Szegedi szórványtábor

Hármas céllal tartottak augusztus 16-20. között 37 fiatal számára tábor Szegeden. A magyar anyanyelv ápolása, a honismeret és a keresztyén értékek átadása volt a cél.

A kezdetekben úgy tűnt, hogy a Mobilitas által elutasított pályázat nem valósítható meg, ám **Kovács Attila** domaszéki magánszemély időt és energiát áldozott arra, hogy támogatókat szerezzen a tábor költségeire. Így a Borosbeszről, Borosjenőről, Ágyáról, Kisiratosról, Pankotáról, Világosról, Rescabányáról és Erdőhegykisjenőről érkező 12-18 év közötti fiatalok felejthetetlen élményben részesültek és teljesen ingyenesen szállhattak meg és étkezhettek az újszegedi EKO parkban, a volt KISZ-es üdülőben. A különböző költségeket, belépőket is a támogatók biztosították.

A körülbelül száz támogató közül kiemeljük **Magyar Annát** a Csongrád Megyei Önkormányzat elnöknőjét, a Fidesz országgyűlési képviselőjét, akinek szintén fontos

volt az, hogy a szórványban élő magyar fiatalok megtapasztalják azt, hogy milyen magyarnak lenni és hogy lelkiekben is növekedhessenek.

A csapatot **Straub Judit** római katolikus vallásánár, **Megyasszai Attila** rescabányai és **Szász Zoltán** pankotai református lelkipásztor kísérte el. A változatos programból kiemeljük a Móra Ferenc Múzeum meglepetésként, Szeged városának megismerését csapatvetélkedő formájában, a mórakalmi strandolást, a sportnapot a kalandpályával, augusztus 20-án pedig Ópusztaszeren a Feszty körkép mellett sok érdekes látnivalót.

Reggel és este áhítatok és előadások révén történt a lelki nevelés. Szó volt többek között arról, hogyan lehetnek a fiatalok Isten gyermekei, a tékozló fiú példázata hangsúlyozta az Isten nélküli lét milyenségét, a samáriai asszony története arra mutatott rá, hogy csak Jézus Krisztusban csilapszik az a szomjúság, mely mindenkiben

Tartalmas táborozáson vehettek részt a nyolc gyülekezetből verbuvált ifjak

benne van. Fórumbeszélgetésen szó volt arról, hogy a párválasztás során ne a testiség legyen a fontos, mérvadó, sokkal inkább törekedjenek egymás megismerésére.

Mindent egybevetve hasznos és építő volt a szegedi szórványtábor, a résztvevők hálások Kovács Attila szervezőnek és a támogatóknak egyaránt, abban a reményben, hogy valamilyen formában lesz folytatása az ideai kezdeményezésnek.

NYELVŰKHÖZ RAGASZKODÓ...

FOLYTATÁS AZ I. OLDALRÓL

húzó verseny és más szabadtéri vetélkedők, de emlékeztetéssé tette ezt a napot a bográcsos gulyás és a mesebe illő helyszín is. Kár, hogy a felénk magasodó fenesi Bélavár romjainak megmászására már nem maradt idő.

A szórványmisszió egyik legjobban várt programpontja a Duna Televízió *Kívánságkosár* című műsorának szerkesztőivel való belényesi találkozás volt. Izgalommal várta őket a vidék magyar lakossága, azért is, mert egy kamera rögzítette a jókívánásokat, a messzi távolban élő szeretett személyeknek címzett üzeneteket. Míg az udvaron mindenki a sorát várta, hogy kívánóságát megfogalmazhassa, a belényesi polgármesteri hivatal dísztermében **Banner Géza** műsorvezető és **Kós Éva** énekesnő gondoskodtak a jó hangulatról. Jelen volt a közönségszolgálat irodavezetője, **Ürmösy Enikő** is.

Felejthetetlen élmények közé tartozik egy kis ajándékprogram, a belényesi mesterséges tó közepén elfogyasztott finom hal-ebéd is. A csepergő esőnek sem sikerült kedvünket szegnie, amikor olyan kivételes környezetben tölthettük el a közös ebédet, s ráadásul még hatyút is etethettünk és özikét is simogathattunk.

A munka mellett „munkaadóink” nem feledkeztek meg a missziós csapat hely- és természetismereti kirándulásairól sem. Egy egész napos túrán vettünk részt a padisi hegyekben, leereszkedtünk az Aranyosfői jégbarlangba, Filep Attila idegenvezetésével végigsétáltunk a Csodavár régi kilátóinak festői szépségű tájain. Többségünk nem járt még soha ezen a vidéken. Szigeti Ferenc, magyarremetei lelkész a mézgedi cseppkő-

„Kicsiny kis fényemmel világítani fogok”. A gyermekműsor kicsinyei a missziót záró istentiszteleten, Kisnyégerfalván

barlangba kísérte el a csapatot. A kétszintes, 4,7 km hosszú barlang első teljes ismertetése Czárán Gyula nevéhez fűződik. A sztalagtitok és sztalagmitok az évezredek folyamán olyan csodálatosan alakultak ki, hogy egy kis emberi képzelőerő segítségével, különféle állatokat (kigyó, teve), egyházi jellegű tárgyakat (orgonásíp, szószék) mintáznak és ezekről is vannak elnevezve.

Az ideai missziós hét is a teológusok vasárnapi gyülekezeti szolgálatával zárult. A fiatalok bejárták azokat a helyeket, ahol több mint egy héten át programok zajlottak, és a bányavárosok egy részén is volt istentisztelet.

Munkánk végén megköszöntük a gyülekezeteknek és lelkészeknek az érettünk hozott áldozatokat. Mi eddig a félnomád körülményekhez, a lakatlan parókiákhoz voltunk szokva. Filep Attila lelkész és családja olyan csodás házigazdának bizonyult, hogy most igazi családi közösségben érez-

hattük magunkat. Ugyanez mondható el **Réman Elek István** belényesi otthonáról is.

Összességként elmondhatjuk, hogy résztvevők és szervezők egyaránt, egy élménydús misszió részesei voltunk. A Fekete-Körös völgyiek vendégszeretetét, kedvességét, a finomabbnál finomabb ételleket, annyi ember elszállásolását, az értünk vállalt minden áldozatot és fáradozást, a gördülékeny szervezést, ezúton is hálással köszönjük a résztvevő gyülekezetek híveinek, a tiszteletes uraknak és tiszteletes asszonyoknak. A misszió ajándékait valamennyien éltetjük tovább. Még most is visszacseng fülünkbe, amit olyan nagy lelkesedéssel énekeltek a kisnyégerfalvi gyerekek a vasárnapi istentiszteletet követő műsorban: „Kicsiny kis fényemmel világítani fogok, áldom Őt, mindennap és mindenhol.”

A Fekete-Körös völgyi magyarság falvai hitűkhöz és nyelvűkhöz ragaszkodó kis szigeteket alkotnak a nagy nyelvi tengerben. Boldogok voltunk, hogy közöttük szolgálhattunk.

ZSISKÚ JÁNOS

Cirénei Simon

*Mindig lesz egy-egy Cirénei,
a Krisztus keresztjét felvenni.
Ád a Nyugati Szigetegység
a Simonokból néhányat még,
kik nem tizenkét stáción át,
de holtig viselik a*

SZÓRVÁNYT.